II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

TARYBA

TARYBOS SPRENDIMAS

2008 m. balandžio 7 d.

pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį leidžiantis Italijai tam tikrose geografinėse vietovėse taikyti sumažintus mokesčių tarifus šildymui naudojamiems gazoliui ir suskystintoms naftos dujoms (SND)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(2008/318/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvą 2003/96/EB, pakeičiančią Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą [1], ypač į jos 19 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Remiantis Direktyvos 2003/96/EB 18 straipsnio 1 dalimi kartu su tos direktyvos II priedu, Italijai buvo leista tam tikrose „ypač nepalankią geografinę padėtį turinčiose zonose“ šildymui naudojamam buitiniam kurui ir SND taikyti sumažintus akcizų tarifus. Ši leidžianti nukrypti nuostata taikyta iki 2006 m. gruodžio 31 d.

(2) 2006 m. spalio 17 d. raštu Italijos valdžios institucijos paprašė leisti pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnį tose pačiose geografinėse vietovėse šildymui naudojamam gazoliui ir SND taikyti sumažintus mokesčio tarifus. Italija norėtų ir po 2006 m. gruodžio 31 d. laikytis nacionalinės tvarkos, taikytos pagal minėtą leidžiančią nukrypti nuostatą. Prašoma, kad leidimas galiotų nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d.

(3) Italijos teritorijai būdinga didelė klimato ir geografinių sąlygų įvairovė. Įgyvendindama mokesčių sistemos reformą, 1999 m. Italija padidino bendrą akcizų tarifų lygį. Be to, atsižvelgdama į savo teritorijos ypatumus ir siekdama tam tikrų geografinių vietovių gyventojams iš dalies kompensuoti pernelyg dideles šildymo išlaidas, Italija SND ir gazoliui nustatė sumažintus mokesčių tarifus.

(4) Taikant skirtingus mokesčius ir taip mažinant pernelyg dideles šildymo išlaidas siekiama remtinų vietovių gyventojams sudaryti vienodesnes sąlygas, palyginti su likusios Italijos teritorijos dalies gyventojais. Nustatydama remtinas vietoves Italija rėmėsi objektyviais kriterijais: įvertintos kiekvienos vietovės klimato sąlygos ir prieigos prie gamtinių dujų tinklo galimybė. Antrasis kriterijus atspindi konkrečios vietovės gyventojų galimybę rinktis įvairių rūšių kurą.

[1] OL L 283, 2003 10 31, p. 51. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2004/75/EB (OL L 157, 2004 4 30, p. 100).

(5) Taigi mokesčių lengvata taikoma vieną iš šių kriterijų atitinkančiose geografinėse vietovėse (komunose): i) F klimato zonai, kaip apibrėžta 1993 m. Prezidento dekrete Nr. 412 ([1]), priskiriamose komunose, t. y. komunose, kurių „paros laipsnių“ rodiklis yra didesnis kaip 3 000; ii) E zonai, kaip apibrėžta 1993 m. Prezidento dekrete Nr. 412, priskiriamose komunose, t. y. komunose, kurių „paros laipsnių“ rodiklis yra 2 100–3 000 ([2]); ir iii) Sardinijoje ir mažosiose salose (visose Italijos salose, išskyrus Siciliją). Dėl gamtinių dujų tinklo plėtros labai sumažės papildomos šildymo išlaidos ir, svarbiausia, vartotojai turės daugiau galimybių rinktis įvairių rūšių kurą, todėl antros ir trečios kategorijos vietovėse esančiose komunose įrengus gamtinių dujų tinklą lengvata tose komunose nebebus taikoma.

(6) Visoms aptariamoms komunoms būdinga tai, kad jose, palyginti su likusia Italijos dalimi, patiriamos papildomos šildymo išlaidos. E ir F klimato zonose taikoma mokesčių lengvata vidutiniškai sudaro 11–12 % šildymui naudojamo gazolio ir SND kainos. Dėl klimato sąlygų E klimato zonoje vidutinės šildymo išlaidos yra 90 % didesnės už nacionalinį vidurkį, o F klimato zonoje – 170 % didesnės už nacionalinį vidurkį. Salose, palyginti su žemynine Italijos dalimi, papildomas šildymo išlaidas lemia geografiniai salų ypatumai, ribota kuro pasiūla ir papildomos transporto išlaidos, taigi ir didesnės nei žemyninėje Italijos dalyje kuro kainos.

(7) Visais atvejais mokesčių lengvata kompensuojamos ne visos papildomos atitinkamų gyventojų šildymo išlaidos, todėl kompensacija nėra pernelyg didelė. Konkrečiai, Italijos valdžios institucijos nurodė, kad mokesčių lengvata nėra didesnė už papildomas išlaidas, kurias E ir F zonose gyventojai patiria dėl šaltesnio klimato. Be to, Italijos valdžios institucijų teigimu, salose dėl mokesčių lengvatos aptariamojo kuro kaina nėra mažesnė už to paties kuro kainą žemyne.

(8) Ir gazolio, ir SND sumažintas mokesčių tarifas tebėra didesnis už Direktyvoje 2003/96/EB nustatytus Bendrijos minimalius apmokestinimo lygius.

(9) Nagrinėjamoji priemonė taikoma tik patalpų (gyventojų ir įmonių) šildymui. Ji netaikoma, kai įmonės minėtus produktus naudoja kita paskirtimi.

(10) Nustatyta, kad priemonė neiškreipia konkurencijos, netrukdo veikti vidaus rinkai ir nėra laikoma nesuderinama su Bendrijos aplinkos, energetikos ir transporto politika.

(11) Todėl Italijai turėtų būti leista pagal Direktyvos 2003/96/EB 19 straipsnio 2 dalį tam tikrose geografinėse vietovėse, kurioms būdingos didelės šildymo išlaidos, kaip nurodyta šio sprendimo priede, šildymui naudojamam gazoliui ir SND iki 2012 m. gruodžio 31 d. taikyti sumažintus mokesčių tarifus.

(12) Reikėtų užtikrinti, kad Italija galėtų taikyti konkrečią šiame sprendime nurodytą lengvatą be pertraukos taip, kaip ji buvo taikoma iki 2007 m. sausio 1 d. pagal Direktyvos 2003/96/EB 18 straipsnį kartu su tos direktyvos II priedu. Todėl prašomas leidimas turėtų būti suteiktas ir įsigalioti 2007 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Italijai leidžiama tam tikrose geografinėse vietovėse, kurioms būdingos didelės šildymo išlaidos ir kurios yra nurodytos priede, patalpų šildymui naudojamam gazoliui ir SND taikyti sumažintus mokesčių tarifus.

Siekiant išvengti pernelyg didelės kompensacijos, lengvata neturi būti didesnė už tose vietovėse patiriamas papildomas šildymo išlaidas.

Sumažintas tarifas turi atitikti Direktyvos 2003/96/EB reikalavimus, pirmiausia tos direktyvos 9 straipsnyje nustatytus minimalius apmokestinimo lygius.

2 straipsnis

Vartojimui komunose, esančiose šio sprendimo priedo 2 arba 3 punkte nurodytose vietovėse, lengvata taikoma tik kol tose komunose nėra gamtinių dujų tinklo.

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d.

([1]) Šiame dekrete Italijos teritorija padalijama į šešias klimato zonas (nuo A iki F). Klasifikuojama remiantis „paros laipsnių“ vienetu, t. y. įprastinio šildymo sezono kiekvienos paros vidutinių temperatūrų ir optimalios 20 C° temperatūros skirtumų suma. Kuo didesnis komunai apskaičiuotas rodiklis, tuo žemesnė vidutinė oro temperatūra per šildymo sezoną.

([2]) Taikant „paros laipsnių“ rodiklį kitos klimato zonos apibrėžiamos taip: A zona (mažiau kaip 600), B zona (daugiau kaip 600, bet ne daugiau kaip 900), C zona (daugiau kaip 900, bet ne daugiau kaip 1 400) ir D zona (daugiau kaip 1 400, bet ne daugiau kaip 2 100).

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Liuksemburge, 2008 m. balandžio 7 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
R. ŽERJAV

PRIEDAS

Geografinės vietovės, kurioms taikomas šis sprendimas:

— 1993 m. Prezidento dekrete Nr. 412 nustatytai F klimato zonai priklausančios komunos,

— 1993 m. Prezidento dekrete Nr. 412 nustatytai E klimato zonai priklausančios komunos,

— Sardinijos ir mažųjų salų komunos (visos Italijos salos, išskyrus Siciliją).